

Číslo jednací: KUJI 48191/2016

Rozhodnutí

o odvolání pana [redacted], ze dne 8. 6. 2016, proti
rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 6. 6. 2016

Účastníci řízení:

Okříšky

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor sekretariátu hejtmána (dále jen „krajský úřad“) jako příslušný
odvolací orgán dle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších
předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání pana [redacted]
[redacted] (dále jen „žadatel“) ze dne 8. 6. 2016 rozhodnutí Úřadu městyse
Okříšky (dále jen „povinný subjekt“) č. j. 0731//2016/RZ ze dne 6. 6. 2016, o odmítnutí žádosti o
poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v souladu s ustanovením § 16 odst. 3 InfZ **rozhodl**
v odvolacím řízení takto:

Odvolání pana [redacted], ze dne 8. 6. 2016 se podle
§ 90 odst. 5 správního řádu **z a m í t á**

a

rozhodnutí povinného subjektu č. j. 0731//2016/RZ ze dne 6. 6. 2016 **s e**
p o t v r z u j e .

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel při svém rozhodování ze spisového materiálu předloženého povinným subjektem spolu s odvoláním žadatele ze dne 8. 6. 2016 (doručeno krajskému úřadu dne 14. 6. 2016).

Žádostí ze dne 4. 5. 2016 se žadatel obrátil na Úřad městysu Okříšky jako povinný subjekt dle § 2 odst. 1 InfZ s žádostí o poskytnutí kopie plné moci, na základě které zastupoval advokát Městys Okříšky u jednání Krajského soudu v Brně dne 26. 4. 2016 (jedná se o soudní spor o platbu opožděně postaveného víceúčelového hřiště).

Povinný subjekt přípisem ze dne 17. 5. 2016 žadateli poskytl plnou moc právního zástupce ve sporu o penalizaci za opožděné dokončení stavby víceúčelového sportovního hřiště.

Následně žadatel podal podání nazvané „Stížnost na vyřízení žádosti o informaci podle zákona 106/1999 Sb. ze dne 4. 5. 2016“ ze dne 23. 5. 2016, s tím, že povinný subjekt ve stanovené lhůtě 15 dnů jeho žádosti plně nevyhověl, ani nevydal rozhodnutí o zamítnutí části žádosti, jelikož žadatel obdržel pouze kopii plné moci pro JUDr. Miroslava Petrželu, který ale dle tvrzení žadatele u Krajského soudu dne 26. 4. 2016 Městys Okříšky nezastupoval, a proto postup povinného subjektu považuje žadatel za nezákonný, neboť žadateli byla poskytnuta jen část informace, o kterou žádal.

Na základě stížnosti žadatele uvedené výše povinný subjekt zaslal žadateli přípis nazvaný jako „Rozhodnutí o odmítnutí stížnosti na vyřízení Vaší žádosti o informaci dle zákona č. 106/99 ze dne 4. 5. 2016 dle § 16a odst. 5 zákona č. 106/99Sb.“ ze dne 27. 5. 2016, kterým žadateli sdělil, že městys Okříšky zastupuje ve sporu o penále za opožděnou dostavbu víceúčelového sportovního hřiště pan JUDr. Miroslav Petržela, a nikomu jinému městys Okříšky plnou moc v této věci nedal a z tohoto důvodu tak nemá povinný subjekt k dispozici žádnou další plnou moc, kterou by mohl žadateli zaslat.

Následně žadatel podal podání nazvané „Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informaci podle zákona 106/1999 Sb. ze dne 4. 5. 2016 Úřadem městysu Okříšky“ ze dne 31. 5. 2016, ve kterém žadatel namítá, že povinný subjekt ve stanovené lhůtě 15 dnů jeho žádosti plně nevyhověl, ani nevydal rozhodnutí o zamítnutí části žádosti, jelikož přípis povinného subjektu nelze považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci, neboť tento postrádá elementární formální znaky rozhodnutí – tedy výrok, odůvodnění a poučení o opravných

prostředcích, a dále namítá, že tento přípis obsahuje nepravdivé tvrzení, že informaci, o kterou žádal, údajně nemá povinný subjekt k dispozici.

Na základě stížnosti žadatele ze dne 31. 5. 2016 vydal povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 InfZ č. j. 0731/2016/RZ ze dne 6. 6. 2016. V odůvodnění svého rozhodnutí povinný subjekt uvádí, že městys Okříšky udělil plnou moc k zastupování u Krajského soudu panu JUDr. Miloslavu Petrželovi, Společná advokátní kancelář, Kobližná 19, 602 00 Brno; žádné jiné osobě plnou moc neudělil a nemůže ji tedy žadateli z tohoto důvodu poskytnout. Dále pak uvádí, že pokud pan JUDr. Miloslav Petržela pověřil konkrétní činností – v tomto případě účasti na jednání u Krajského soudu v Brně – některého z pracovníků své advokátní kanceláře, jedná se o úkon, k němuž městys Okříšky nemá podklady a nemůže je tedy poskytnout, a dále uvádí, že argumentaci žadatele, že si tyto podklady může vyžádat, považuje za irelevantní, protože povinný subjekt je povinen poskytnout informace vztahující se k jeho působnosti, tou však zjevně není delegování činností mezi pracovníky advokátní kanceláře.

Následně žadatel podal odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 8. 6. 2016 s tím, že se nedozvěděl, jaký je konkrétní důvod, který brání povinnému subjektu okopírovat pro žadatele jednu stránku ze spisu, který má k dispozici, a dále s tím, že v odůvodnění rozhodnutí není uvedena ani konkrétní část zákona č. 106/1999 Sb., která by umožňovala takovéto jednání – tedy žádost o informaci bez zákonných důvodů odmítnout.

Krajský úřad, jako nadřízený správní orgán příslušný podle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal předložený spisový materiál k postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti ze dne 4. 5. 2016 a uvádí následující:

Dle § 20 odst. 4 písm. a) a b) InfZ se na rozhodnutí o odmítnutí žádosti a na odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu. Krajský úřad se zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno ve lhůtě dle § 83 odst. 1 správního řádu a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou ve smyslu § 81 odst. 1 správního řádu. Krajský úřad shledal, že obě podmínky jsou splněny.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že

mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Krajský úřad přezkoumal postup povinného subjektu a zabýval se tím, zda byl dán zákonný důvod pro odmítnutí požadovaných informací, tzn. zda povinný subjekt postupoval při jejich neposkytnutí v souladu se zákonem, a dospěl k závěru, že námitky žadatele nejsou důvodné.

InfZ upravuje pravidla přístupu k informacím, které jsou v držení povinných subjektů. Jde o právní normu zajišťující právo veřejnosti na informace, které mají povinné subjekty k dispozici.

§ 2 odst. 4 InfZ stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. InfZ je zaměřen na poskytování informací, které má povinný subjekt k dispozici, které existují a které u povinného subjektu „leží“. V dostupných výkladech panuje shoda v názoru, že se InfZ nevztahuje na poskytování takových informací, které by povinný subjekt musel vytvořit na základě žádosti.

V důvodové zprávě k novele InfZ (zákon č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., a zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je uvedeno: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.).“

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud tedy povinný subjekt určitou informaci vytvořil, existuje v materiální podobě a má ji v dispozici, na základě InfZ ji poskytne. Podle ustanovení § 3 odst. 3 InfZ se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv

podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Povinný subjekt je žadatelce povinen v režimu InfZ poskytnout zaznamenaný výstup, nikoliv však vytvářet na základě dotazu nové informace. Účelem § 2 odst. 4 InfZ je právě zabránit situacím, kdy se na povinný subjekt obrací žadatelé s žádostmi o zaujetí stanoviska v konkrétní věci, provedení právního výkladu k určité problematice apod.

Ohledně problematiky vytváření nových informací, která není povinností povinného subjektu z hlediska InfZ, se krajský úřad ztotožňuje s právní argumentací, která vychází z odborné literatury a pro úplnost uvádí ((FUREK, Adam a Lukáš ROTHANZL. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2012, 1031 s. ISBN 9788072018680. str. 78):

„Ustanovení § 2 odst. 4 vylučuje z povinnosti poskytovat informace dotazy na názory, na budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Ačkoli komentované ustanovení tyto tři kategorie rozlišuje, ve skutečnosti se ve všech třech situacích, má-li být žádost podřazena pod § 2 odst. 4, jedná o vytvoření nové informace. (...) Jak dotaz na názor, tak na budoucí rozhodnutí v sobě totiž zahrnuje požadavek na utvoření (a následné sdělení) příslušného názoru či budoucího rozhodnutí, tedy požadavek na vytvoření nové informace. Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu (jinak by bylo nutné žádost odložit dle § 14 odst. 5 písm. d), avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření. (...) Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy směřuje do budoucnosti a dostává se tak vlastně mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace tak, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující).“

Vzhledem k výše uvedenému považuje krajský úřad za nedůvodnou námitku žadatele, podle které je povinný subjekt na základě požadavku žadatele uvedeného v jeho žádosti o poskytnutí informace povinen získat a následně poskytnout informaci, kterou nemá k dispozici a nemá povinnost ji mít. Z požadavku žadatele na poskytnutí předmětné informace vyplývá nutnost novou informaci vytvořit. Tedy žadatel žádá o vytvoření nové informace na základě jeho vůle vyjádřené v žádosti. Tato povinnost v režimu InfZ není stanovena a poskytnutí takové informace se v režimu InfZ nelze domáhat.

Krajský úřad jako nedůvodnou shledal i další námitku žadatele uvedenou v odvolání, týkající se neuvedení v odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu části InfZ, která povinnému subjektu umožňuje žádost odmítnout, a to vzhledem k následujícímu:

Povinný subjekt napadeným rozhodnutím odmítl požadovanou informaci žadateli poskytnout, a to vzhledem ke skutečnosti, že předmětnou informací nedisponuje.

V této souvislosti krajský úřad poukazuje na názor Nejvyššího správního soudu, který judikoval rozsudkem čj. 2 As 71/2007-56 ze dne 2. 4. 2008 že (cit.): „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 – 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá“.

Z výše uvedeného vyplývá, že v případě neexistence informace vydává povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí informace jako v posuzovaném případě.

Krajský úřad dále uvádí, že obecné tvrzení žadatele o tom, že předmětnou informací (další plnou moc) má povinný subjekt prokazatelně k dispozici jako součást spisového materiálu, však nezakládá důvodné pochybnosti o její ne/existenci, jelikož žadatel toto své tvrzení nijak nedoložil nebo alespoň nezpochybnil konkrétními argumenty.

Krajský úřad neshledal v postupu povinného subjektu žádné kroky naznačující snahu informaci zatajit, a to zejména vzhledem ke skutečnosti, že ostatní dokumenty vztahující se k obsahově stejné věci povinný subjekt žadateli bez dalšího poskytl.

Krajský úřad došel k závěru, že povinný subjekt zřetelně vysvětlil postup při vyřizování žádosti žadatele. Z obsahu předloženého spisu nijak nevyplývá snaha povinného subjektu informaci zatajit, ostatní informace vztahující se k obsahově stejné věci povinný subjekt žadateli poskytl v souladu s InfZ. Krajský úřad tak nemá důvodné pochybnosti o tvrzení povinného subjektu, že daná informace neexistuje.

Při posuzování postupu povinného subjektu při odmítnutí poskytnutí informace z důvodu její neexistence krajský úřad přezkoumává, zda v době podání žádosti žadatele předmětná informace existovala či nikoliv. V intencích InfZ však krajský úřad není kompetentní přezkoumávat a posuzovat, zda nedochází k případným porušením povinností stanovených jinými zvláštními zákony. Na nápravy případných takových pochybení není režim InfZ orientovaný, náprava je možná následně pouze v rámci sankčních postupů příslušných agend. Z důvodů výše uvedených rozhodl krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Toto rozhodnutí o odvolání je konečné a dle § 91 odst. 1 správního řádu se proti němu nelze dále odvolat.

V Jihlavě dne: 22 -06- 2016

Vypraveno dne: 22 -06- 2016

Mgr. Veronika Říhová Obdržálková
referent odboru sekretariátu hejtmána

Rozdělovník

obdrží doporučeně do vlastních rukou (na dodejku):

Okříšky

obdrží prostřednictvím datové schránky:

Úřad městyse Okříšky, Jihlavská 1, 675 21 Okříšky

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **86340212-50093-160622104747**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **7** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Ověřující osoba: **Veronika Tomášková**

Vystavil: **Kraj Vysočina**
Pracoviště: **Kraj Vysočina**
V **Jihlavě** dne **22.06.2016**

86340212-50093-160622104747